"ŠANINI DANI 00010111"

00000000000000000000000000000000000000000000000000000000000000000

Rat.
'Šanini dani 23' su završeni 23.03.92. u Osijeku, doslovno između dva minobacačka napada, oko 19.00 h.
Neću ni pokušati vam opisivati sve strahote i depresiju kojima smo mjesecima izloženi. Onima koji su ovdje ionako je sve jasno. Onima koji nisu ovdje mnogi odavde su već sve to bar tisuću puta bezuspješno predočavali. Nisam maštovitiji i pametniji od svih njih zajedno!

Jednostavno i klišeizirano - "Moraš preživjeti da bi vjerovao!"

11111111111111111111111111111111111111111111111111111111111111111

Ines.
Kada se u siječnju vratila u Osijek, shvatio sam da moja panika zbog ratne ne inspirativnosti je uzaludna. Ines je i dalje lijepa, i dalje sam u nju zaljubljen i ništa me ne može spriječiti da pišem stihove! Stihovima se danas radujem kao na početku... Stihovi me čine jačim, odvažnijim, optimističnijim.

Jednostavno i klišeizirano - "'Šanini dani' su preživjeli, i svojim preživljavanjem pomažu i meni da preživim..."

01010111010101010000111101010101010001010001111010101010010101

Odavno u 'Šaninim danima' aludiram na odnos crno - bijelo, bez sivog! Ovo se sada još više osjeti! Krajnosti su otišle u potpunu krajnost! To me asociralo na binarno - '1' ili '0'. Ovaj rat je ustvari interface koji mijenja sva stanja u potpuno pozitivno '1' ili potpuno negativnu '0'!

Jednostavno i klišeizirano - "Preživljavanje se svodi na najvažniji '1', sve ostale '0' se lakše podnesu od vlastite smrti."

'INTERFACE' POSVEČUJEM 'CIGI' I 'KALEI', KOJIMA JE RAT, POPUT POKVARENOG INTERFACEA, JEDINICU ŽIVOTA PROMIJENIO U NULU...

MaDus, 1992. g.

EPOPEJA "ŠANINI DANI" - 'ŠANINI DANI XXIII'

'INTERFACE'

0001

U parku klupa... Ines mi prijeti noktima
koji mogu da grebu!
Interface je zima što u mojim snima
uništava dan nestankom!
Zvijezde - pojavljuju se na nebu...
Ines mora kući; nula jedinicu mijenja!
Noć izaziva jedinica slom u tom,
u mom, interfaceu raspoloženja.

0010

Uvod, zaplitanje, raspleo...
U uvodu - majka namotava vunu...
U zapletu - već kako je i red, sam sjeo
i ona štrika...
U raspletu - seljačku bunu
baka sa televizora upija,
nakon rukava iz urlika
oparana vesta majku vija...

Interface je malo zabrljao,
neke jedinice i nule izmiješao,
na disketu pravi stih nije stao,
prijavila je ERROR, uzalud se vrtila!
O Ineski nisam još ustvari ništa znao,
a zaštitio sam sebe od pogrešaka...
Ines nije nula! U jednoj jedinici se krila...
Kako otkriti pravu, kad naizgled ista je svaka...

0011

Jedna nula se izgubila,
naglo u jedinicu pretvorila!
U jedinici se krila,
tako i ponašala!
Onda je zavladala sila
i istisnula taj bit,
aplikacija je stala,
ona nula postala hit.

Hit među virusima!
Hit koji se teško može pjevušiti!
Nula kad pozitivnu polarizaciju prima
onda želi
svršiti i srušiti
čitljivost diskete!
Na nule i jedinice disketa se dijeli,
jedna jadna nula sve zaplete!

Koliko puta sam izrekao
nešto što jedinicu u nulu pretvara...
Kolegice joj zgrozio iako sam znao
da moje perverzije u govoru..,
da riječi; 'pička', 'kara'..,
taj uzrast doslovno shvata!
Usnih neki dan, ne samo noćnu, moru;
Dečkić Inesinih godina, Ines za .... hvata!

0100

Ako prihvatimo da nule su uspomene,
a jedinice - sadašnjost,
onda interface treba da pokrene
program
koji će biti premost
nemogućnosti te teorije!
I sam znam
da ponekad je bolje ono od prije!

Ako prihvatimo da jedinice su uspomene
a nule - sadašnjost,
onda interface treba da iz arene
proživljenog
iščupa ono što gost
unosi sa željom gledanja albuma slika!
Interface je onda Bog
koji prošlost uzdiže iz izmišljenog lika!

Jedinice i nule su signali
istog intenziteta!
Nije ovo jadanje čovjeka koji žali
za uspomenama;
za onom Ines iz onog ljeta,
za već prenesenim utopijama,
zbog sadašnjosti koja slama
i koja je sama!

Ne! Ines je ista i dalje spava,
izlazi svaki deveti dan, ponekad...
I dalje je pametna glava i dalje ju slava
koju joj pridajem nije udaljila!
I dalje ne smije iz naselja u grad,
i dalje se isto smije i isto na klupi sjedi!
I dalje je mila
dok zbog gluposti se ne uvrijedi!

0101

Želio sam pisati jedinice, ali koncentracija
ih je pretvorila u mješavinu
jedinica i nula koja ne prija
meni iako sam lako podložan
da i pored ateizma povjerujem u sudbinu,
u propadanje pronalaženja rime!
Rima je 'Šana' a ne 'Šan', van!
Van iz glave sa stihovima Što neće da prime!

Prime naredbu interfacea - međusklopa
koji o Ines brine i koji radi!
Bez toga ova je strofa tropa, a to kopa,
premalo je reći kopka; iako je uobičajenije!
Strofa i pored blizine mi se gadi
ako ne uspije Ines otkriti!
Strofa brine, ako se prekrivač skine,
strofa se jedinicama štiti!

Nule iz običnog života , zarez plodi,
zarez ih čini jedinicama, točka se rodi,
ali zarez vodi
smisao!
Rima i Ines nisu u modi,
ali meni godi, zauvijek!
To znam, znat ću, to sam znao,
nisam, nemam i neću imati lijek!

Moja jedinica, nekome je nula... I tako dalje...
Važno je kako Ines postavi smisao!
Važno je koje detalje
Ines izdvaja iz cjeline!
Važno je što nisam pisati stao!
Važno je što Ines se vratila!
Važno je što susret me brine!
Važno je koliko je shvatila!

Nisam se želio opteretiti jedinicama
iako je odvratno pisati nule!
Interface je i Ineskina mama
koja odlučuje što Ines smije!
Interface su i birtaši što me 'gule'
i zbog novca sprečavaju užitak!
Interface; Nula jedinica nije;
jedinica nisam i nisam jak!

0110

Uvijek sam bio kolekcionar!
Skupljao časopise, programe, stripove,..
Uvijek sam tražio baš onu stvar
koja mi nedostaje!
Za ispunjene snove davao mnogo love,
plaćao za baš taj broj!
Divan je onaj osjećaj, kad baš taj strip postaje
i ostaje zauvijek samo moj!

Skupljao bih i ... Glupa pomisao!
Predmeti su samo za ormar!
Ines, i danas sam prikočio, stao
dok sam prolazio...
Možda sam isuviše star,
ali skupljam Ineskine poglede i kretnje!
Možda sam i previše htio
pa interface prijavljuje smetnje!

Smetnje su u mreži.
Normalno da djevojčica
bježi
od čovjeka koji
preko lica
ima bradu,
da se boji
i zida ogradu!

Ines nije! Dapače! Ona je prava!
Ona je isto kolekcionar!
Može li njena pametna, ali mlada glava,
podnijeti skupljanje o sebi pjesmica!
Možda sam star
za njenu zbirku, za njene albume!
Možda se samo otpojila žica
i zato jedinice - nule glume!

Ines nije kostur dinosaurusa!
Ines nije skupljač
koji se u prsa busa
što je pronašao baš te eksponate!
Ines nije trač
što služi da podigne cijenu!
Ines ne traži od gledalaca da plate
kad zabetonirani staju u njenu sjenu!

Ines je jedinica!
Ja sam nula koja
iz sna, ispaljena poput hica
prema Ines leti!
Ja sam samo vrsta binarnog broja
koji se iz ničega zbog nemoći vrati!
Ines je skupljač što se dosjeti
da lako zamjenjivi su duplikati!

0111

Ležao sam. Cvokotao.
Ležao sam u krevetu.
Sat. Sat je stao.
Baterija. Sat je iscurio.
Danas. Odlučih se na dijetu;
moram smršaviti prije Ineskinog povratka!
Ležao sam. U deku se zgurio.
Ines! Mora da je i dalje slatka...

Razmišljanje - na sobu pogled,
stvari koje na Ines asociraju;
nered se pretvara u red
uspomena koje sustižu,
koje živciraju;
jedinice se pretvaraju u nule!
Ines! Želim je što bližu!
Nule su trule!

Trule i zaudaraju
poput nogu umotanih u deku!
Poput sata staju
i prekidaju laž;
umorih se u prvom skleku...
Ne mogu ja gimnasticirati!
Ja odrađujem radni staž,
klinku Ines samo ću nervirati...

Nervirati kada se vrati!
Sada nerviram sebe i televizor!
Vrijeme se shvati
kada leti!
Svaki živi stvor je tvor
koji uživa u svome smradu,
koji se svojih slabosti sjeti
kad slabost je u cijelom gradu!

Slabost - nula je previše!
Jedinice mogu zbrojiti i u glavi!
Krevet, krevet kiše
i ne želi da moram ustati,
da baka ga urednog pravi, da stavi
deku u položaj pravocrtan!
Krevet, krevet želi da me prati,
prati iz dana u dan!

'Nula plus jedan jednako jedan'
Koja laž!!!
Nisam vrijedan
više od ništice,
ništa nema draž
dok Ines ne nasmije
lice...
U 'nula plus jedan' nula se krije!

Između mene i zida postoji daska!
Između nogu i poda postoje patike!
Između MaDusa i depresije postoji maska
koja se trudi
da u svijet odaslane slike
imaju dinamiku i boju!
Ines daleko i dalje budi!
Tu je interface što zimu grije u znoju!

1000

"Jedan - nula! Dvadeset i deveta minuta!"
Vikao je primitivni navijač Hajduka...
Ja popizdio! Svaki puta mi misao odluta
kad netko u birtiju radio unese!
Ne smeta mi normalna buka,
ali mrzim dosadne sportske reportere!
"Hajduk!" - Uzvik me protrese...
"Hajduk!" - Onaj priglupi se dere...

Njemu je sve u životu nogomet,
navijanje i maštanje
da i onaj drugi svijet
ima prvu ligu!
Raj bez 'Kupa Svetog Petra' je sranje...
Život je okrugao...
Nogomet uništava brigu...
...sucu sam se rugao!

„Sudijo lopove"!
Uništavaš
moje snove!
„Sudija nema pišu"!
Ti si uš, vaš, ti to znaš!
„Sudija..."
Gledaoci iz nemoći uzdišu...
Moj tim suca po terenu vija...

Interface - taj sudac - gledaoci!
Meni gledaoci sude...
Mene treba tražiti u boci,
a oni me traže u naselju!
Čude se zbog lude i trude
da od mene načine čovjeka!
Imam samo, samo jednu želju;
da Ines u naselju čeka...

Navijam! Petarde!
Ines! Ines! Gol zabi!
Zabi zbog Garde
koja na utakmici se iživi!
Barem loptu prema golu nabi,
možda i uđe!
Uđi! Možda penal netko skrivi!
Pratim i rezultate tuđe...

Bod... Tablica... Kup prvaka...
Pobjeda u gostima...
Veselje... Utakmica nije laka
i traje do kraja, do zvižduka!
Dokazali smo svima
da smo veliki, da izgaramo!
Tvoja ruka...
Morao sam biti tamo!

Onaj hajdukovac, u birtiji me opet prekida,
kaže; "Pišeš li ti stvarno!"
Sve bogove mi s neba skida
dok psuje!
Njemu je primarno
što Hajduk igra, a mene ne zanima rezultat.
Za Ines neće ni da čuje
i počinje rat!

Ja se povlačim
pred
jačim,
već kako
je i red,
jer sam slab!
Istukao bi me lako...
Dosadan je kao svrab...

1001

Doktor obučen u bijelo
je liječio babu obučenu u crninu.
Baba - nije imala neko tijelo...
Baba - nije više ni bila živa...
Crno-bijelo - interfacea blizinu
uvijek predvidim!
U babinoj mokraći krv pliva,
nisam doktor, ali se stidim...

Doktor se ne stidi što je baba uginula,
jer bila je stara,
trula,
podložna habanju.
Od kvara do kvara
je trošila socijalno.
Umrijeti u stanju
bila stalno!

Doktoru ostaje bijelo i nije ljut,
što mantil
bi trebao barem biti žut,
da ima nijansiranja pogrešaka!
Njegov je stil
da pogrešku pravda i bog i priroda,
da zemlja je uvijek laka,
da krv je voda!

Moj stil je ružan;
kožna crna jakna, crne patike,..
Ispriku sam dužan
Ineski zbog svog izgleda!
Zbog slike
koju
gleda,
zbog koje u licu dobiva boju...

Dugo je već Ines kod bake...
Predugo!!!
Naselje, sunčeve zrake
upijaju djeca. Dječurlija!
Poneki klinjo mi se i rug'o...
Poneki od onih - malih frajerčića!
Većini moje društvo prija,
ali - to nije ta priča!

Doktor ne bira pacijente,
oni dolaze zbog bolesti!
Nemam elemente
koji će Ines reanimirati!
Nemam neke nove vijesti
koje vam mogu plasirati,
ne mogu birati,
ne želim solirati!

Ines je kod bake i nema lijeka,
nema te kreme, kapsule, kapi, injekcije,..
To nije, poput SIDE - bolest ovog vijeka,
ta bolest je samo moja!
Ta bolest pivo pije,
jača iz dana u dan,
zbog nje potrošena je i zadnja 'stoja',
zbog nje povraćam u san, ustajem mamuran...

Interface prebacuje sa lijeva na desno,
krevet se vrti i propada,
u grlu mi tijesno,
želim povratiti sadržaj stomaka,
Ines je mlada,
Ines je poanta,
zbog Ines nemam zraka
i stravično mi se manta!

Doktor mi koljeno kvrca,
mjeri temperaturu...
Dok krv iz vene štrca
dajem mu i pišalo...
Ne kuži da tu curu
volim iz dubine,
da mi je do Ines stalo,
da samo me Ines brine...

1010

Neki dan, neka dva dečkića,
potukla se oko neke nevažne stvari...
To i nije neka važna priča,
klinci su inače zapaljivi i vreli!
Ta slika samo pomalo kvari
dan koji me osvijestio,
dan koji želi
biti onakav kakav je htio!

Interface! Možda bolje rečeno;
nadomjestak!
Nedostajanje njeno,
možda zavjera surogati!
Cedevita je limun! Nebo je zrak!
Ines je tišina!
Ines kada se vrati...
Toplina će biti njena blizina!

Za sada
dan svaki
strada
iz sna!
Nisu laki
ti dani!
Nisam ja
Interface što klince od odrastanja brani!

Klinci će odrasti,
a ja? Ostati isti, iznutra...
Moje jedinice neće pasti
na obične nule! Ali nule će ostati!
Moj kod je isti danas, jučer, sutra,..
Moj kod se više ne može isprogramirati!
Ines kada se vrati sunce će sjati,
ni sunce ne može birati!

Neke stvari čvrsto stoje,
ali neke su i promjenjive!
Dobro što ovi klinci postoje,
ne odobravam što se tuku,
ali stvari, ma kako bile sive i krive
za stvarnost u našem pogledu,
ne smiju biti; 'na svoju ruku!',
ne postoji; 'sve je u redu!'!

Ranjivost - već obična prehlada
pretvara jedinicu u bol u glavi!
Vani kiša sutra pada,
a danas, 'danas' je i ljubav
koja se pravi
na osnovu nule koju zamišljamo
poput jedinice... Ja sam sav
u tebi i nemam stav, imam samo...

Tuča onog dječaka je tuča
mene što tebe nema!
Tata onog dječaka sada ruča
i zbog sina pije!
Mama onog dječaka se sprema
da na njega viče!
'Ines' onog dječaka se negdje krije,
pa dječak vjeruje u priče!

Priče! Priče su laži!
Samo jednu jedinicu obriši,
nulu uvidi - na nulu ukaži
i prenesi to nekome tko isto radi!
Priče dječače piši
ako želiš sebe uzdići!
Neke stvari interface odvadi
ili dodaje u svakoj priči!

Zbog tebe su željeli software zaštititi!
Zabraniti presnimavanje!
Oni što će se skriti
i uspjeti u svojoj namjeri i zlovolji!
Isto volim spavanje,
u snu smo moćni i nemamo pogrešaka!
U snu smo i sebi bolji!
U snu je svaka mašta o Ines 'jaka'!

Neki san, neka dva dečkića,
potukla se oko neke nevažne stvari...
To usnih poslije dosta pića,
tada i sam postajem zapaljiv!
Sunce, buđenjem žari,
Ines, daljinom suzi,
sunce je interface, div,
nadomjestak, sunce je danas na usluzi!

1011

Stajao sam u izlogu
i pisao poeziju!
Bio plastičan; išarafili mi nogu,
uživao gledajući dječurliju...
Oni mi se smiju,
lijepe na staklo žvake,
pozvone pa se skriju,
dijele se na plačljive i jake...

A onda budući da se moralo dogoditi!
Ines se vratila i pogledala!
Pogled sam počeo kriti,
interface se rasplinuo!
To je i ona znala čim je stala,
to su znali i mali naivci!
Kakav dojam? Dojam me brinuo,
oni klinci bili su krivci!

Iako sam sam izabrao položaj,
iako sam sam odlučio pisati u staklu!
Ipak, ovakav kraj
već prije početka, je nehuman!
Već prije rođenja završiti u Paklu...
Nije me morala zateći!
Sada sam joj još više stran,
piče Pakao liječi, ali ne može da spriječi...

Stihovi između mene i Ines su dobitak,
interface koji ja kontroliram!
Danas sam ispao plitak i nije užitak
tako pasti!
Danas, ma znam... Znam i sam...
Ines je uvidjela način, skinula me do gola!
Danas me pivo gorčinom časti!
Konobar! Cola! Boca... Prazna je do pola...

Ines nije otvorila vrata,
nije zvonila, ljepila žvaku, pljuvala,..
Ines - Poput starijeg brata,
prijekorno me odmjerila!
Mišljenje za sebe sačuvala...
Brata nikada nisam imao!
Na kilu deblja se kila!
Salo, kroz pivo sam primao!

Salo me pretegnulo prema van
i pao sam, pala je plastika!
Bezdan! Dan! Završava san,
glava i dalje je vruća...
Iz izloga nestaje slika,
moji roditelji se brinu
što jedini sin neće da ruča,
što otkriva si svoju debljinu!

Interface! Stomak je radna datoteka!
Stomak se mora obrisati!
Groznica i na podu deka
zbog snova o Ines, maštariji
koju ne može da shvati
netko odrasliji, netko ozbiljan,
od Ines stariji,
san ostaje san!

Moja baka ima knjigu sanjaricu,
tražio sam 'Ines' u sadržaju...
Razmišljanja mi nalikuju vicu;
Svi se smiju, a ja ga samo prepričavam...
Za Ines prijatelji znaju, ali njima traju
vječno neke druge priče...
San njima nije san, već sram!
Oni gledaju dnevnik, ja crtiće!

Kako im objasniti da interface postoji?
Ovaj moj, pretvara godine u nule - godinama!
Ovaj moj, ne želi da broji
bitove koji kriju datum rođenja!
Ovaj moj, ne smatra da je 'drama'
ako si stariji od Ines - jako!
Ovaj moj, datum rođenja mijenja,
prihvaća stvari prirodno lako!

U izlogu sam plastičan,
u životu od gume,
za starije lutak i stran... Ovaj dan
provesti ću sa djecom, poput voštane figure!
Interface! Nule jedinice glume,
ako ih tako u stihu stvorim!
Djeca u izlog zure,
stihovima se za Ines borim!

Nije važno što ljudi gledaju u odjeću!
Nije važno što djeca gledaju u oči!
Nije važno što ljudi se kreču
u pravcu koji im jamči odgoj i običaj!
Nije važno što Ines će proći
pored izloga u kojem sam se izložio!
Nije važno što lutak neće pristati na kraj!
Lutak je samo Ines htio, strofe umnožio...

1100

Dok 'lapio sam u 'Nami',
zaustavio se jedan stariji gospodin
koji se pomalo i srami
što me poznaje!
Po izgledu - mogu mu biti sin,
po godinama smo isti!
Začudih se što zbog mene uopće i staje;
kravata, odijelo - 'poslovnjak' čisti!

Rekao je; "Miha pa ti si čupav kao u školi!
Da li si oženio se, zaposlio, osamostalio?
Čuj, moja žena te moli,
kupili smo malom neki računar!
Ne bih se sada hvalio..,
ali za svojih pet godina je pametan!
Znam da ti kužiš tu stvar,
navrati do mene za koji dan!

Usput, znaš ja radim u 'Glasu'!
Napiši neku pjesmicu, vrijeđaj četnike!
Znam da bolji si od većine za klasu,
znam da si maštovit!
Znaš, malo vike
i Zagreb plača, napiši za honorar!
Znam da pomalo si hirovit,
ali to je danas prava stvar!"

Pogledao sam u pod i sve obećao,
iako sam znao da Ines...
Iako sam znao da sam stao,
da nemam inspiraciju, da nemam...
Ines je bijes!
Poluga koju podmeće!
Napisah nešto, ne znam ni sam...
Bacih to u smeće!

Opet me sreo, optužio;
Kao, ja sam za komuniste,
kao, nisam se Hrvatskoj odužio
pjesmama!
Gluposti iste,
drugo pakovanje!
Ines, ona je sada sama!
Ja, ja sam cugo, divno stanje!

Rekoh mu da nemam volje, da nikada...
Da je depresivan, da dosađuje...
Da Ines je mlada, da Osijek strada...
Ne!!! Nije rima 'pada' - čitaoče ti si četnik!
On i dalje me truje, neće ni da čuje
da inspiracija je ljubav a ne uništavanje!
Ines - glavni lik!
Njemu, u ovom ratu to zvuči kao zajebavanje!

Meni zvuči jedino moguće!
Pored kuće i juče
me vuče
za ruku!
Takvi u kaminu čuče
dok ne izazovu požar!
Takvi za rukav vuku
i uvlače se u čmar!

Prostota!
Malo sam se iživcirao!
Sramota!
Ova poezija je za djevojčicu!
Ponovo sam izolirao
interface, izolir-trakom
žicu
od Ines do sna što ide zrakom!

Žicu što prenosi signale,
ne i prostote - politiku!
Žicu koju budale
žele da domoljubljem gase!
Svakom biku
svojstveno je da na crveno izludi!
Ne postoji interface koji će od mase
uspjeti stvoriti gomilu ljudi!

Ines! Nije ovo zadaćnica;
'Što si radio ratne zime?!'
Zadana tema! Poput vica
u kojem me ne nasmijava kraj!
Čemu reći ono što želiš da prime
ljudi koji su dom izgubili,
jer četnici su spalili im zavičaj,
uništili imanje, rođake ubili!

Imalo bi to svrhu, ali zaljubljen
sam u Ines i svaki stih
je njen,
a ne dio
svih
koji pate
što život im je rat ubio,
što interface uništava Hrvate!

Onaj stariji gospodin to ne može shvatiti!
On želi platiti, učiniti me poznatim!
On će se dosadno vratiti i neće skratiti
uvjeravanje s urednim argumentima!
A Ines? Taj čika ne da ni da pomislim!
Ines važnija od ljudi što za Hrvatsku ginu?!?
To njegov interface ne želi da prima!
Jednu djevojčicu voljeti više nego domovinu?!?

1101

Želio sam iz očiju izvaditi krmelje
i trljao ih prstima...
Izvan želje
pustio i pokoju mokru i slanu...
Salo se samo na stomak prima,
u oko sam primao
samo Šanu,
glavom klimao...

Nervoza.
Muči me depresija.
Groza
je tjedan bez Ines!
Suza u ustima prija,
ona je izgovor za skretanje teme;
iluzija i bijes;
poput čipova što na pločicu se leme!

Interface. Nule vlaže pločicu
pa čipovi pregorijevaju!
Suze na licu
skrivaju
stihove koje pjevaju,
grupe što sviraju balade!
Kiša - pločnici plivaju.
Osijek - volim te grade!

Bliži se travanj - mjesec promjenjivosti,
mjesec raspoloženja!
Gosti
mi donose kavu i bombone.
Vrijeme se mijenja,
sunce topi led.
List u bari tone,
zeleni i drvored.

Godina stari i u pubertet ulazi.
Ines je proljeće!
Zima više nije na snazi,
jedinice su toplije
nego neko veće,
nego juče...
Nego prije...
Inesku - Ona suza vuče!

Suza ima snagu slona
i brzinu gazele!
Suza iskače iz šablona
pjesnika koji samo opisuje...
Suze su danas vrele,
vruće i proljetne!
"Ines" - Bubnjići bruje...
Suze su danas i sjetne.

Kako premostiti one osjećaje
što i nule i jedinice zanemare?
Interface se kaje
kad komunikacija ne postoji!
"Vratite mi pare,
kupio sam neispravan uređaj!"
Viče onaj koji se boji
da potpiše kraj!

Kraj! Nikada!!! Ines je konstantna!
Ines su sva godišnja doba!
Žena za šankom je galantna
i časti zato što ovo pišem!
Ines nije roba! Ovo nije proba!
Ovo su gomile samoglasnika!
Prehlađen sam i kišem!
Ovo je obična vika!

Malo i sebe danas ne podnosim,
malo sam i uložio!
Malo se i kosim
sa željom da plač utišam,
sa suzama koje sam krio
da ne probiju
dok ne ostanem sam,
da ostali se ne smiju...

Plakati u mojim godinama je balavo!
Bale sam u kihanju otresao u pod!
Bale su tvoje - o moja glavo!
Glavo što Ines žmirenjem stvaraš!
Glavo što uništavaš hod
nule koja se vrti u petlju upetljana!
Glavo - da li se i dalje staraš
da Ines shvati da Ines je Šana?!

Nemam pravo mijenjati okolinu,
nemam pravo utjecati...
Neke sitnice me brinu,
ali blizinu Ines donosi komunikacija...
Nemam pravo srati, sebe prati
od krivice
što nimalo mi ne prija
ova 'Ines' što curi niz lice.

'Ines' sam progutao,
nisam drugu ispustio!
Mjesec je sjao i znao da je dao
bjelinu!
Grad je opustio
pojavom noći,
gutao sam slinu
i tješio se; I proljeće će proći!

'Ines' je Ines u bezbroj trenutaka
koji sijevnu poput treptaja,
koji peku jer nije potrebna jaka
svijetlost
da od najobičnijeg kraja
još običnijeg dana
stvori premost i bude most
između dvaju nepovezanih strana!

1110

"Sine ili si nula ili si jedan!
Ne postoji sredina!
Ako si nula onda si bijedan, bezvrijedan!
Ako si jedan onda ti gospodariš!
Želim pametnog sina,
koji nije naivan,
kada stariš
to je jedini san!

Guraj se laktovima,
gazi i penji, budi drzak!
Čovječanstvo nalikuje psima
koji kada se pare
ne pomišljaju na brak,
nego snagom osvajaju kuje!
Ljudi - brzo stare!
Dobrota truje!

Nemoj biti kao ja - naivan!
Nudili mi '68 stan - ja odbio!
Prevariti - osjećaj mi stran!
Poštenje - uvijek sam uzdizao!
Onda sam shvatio i pio!
Shvatio
i pao,
mamu mlatio...

Govorim ti sa razlogom,
kriomice sam čitao tvoje pjesmice...
Ponovo sam bojao se da petljaš sa drogom...
Pa zato... Malo sam špijunirao!
Govorim ti otvoreno - u lice,
mani se djece!
Danas, baš jednu polovnu sam 'masirao'!
Prestani djevojčice uzdizati u svece!

Ti moraš raditi 'one stvari',
jer jedinice od nula se razlikuju
u kari!
Nemoj biti mekan, propadati!
Neke ljubavi... Melodrame te truju!
Nađi stariju, ošamari, zabodi!

Ako treba - Znam neke koje će ti dati...
Pa sve na rupu se svodi!
Tko je nježan prema rupama,
taj je nula, gubitnik,
taj samog sebe slama i njemu je drama
učiniti nažao!
Život nije strip! Ti nisi lik
koji je nacrtan!
Bog nije svima isto dao!
Pravda je samo san!"

Branio sam se tišinom, temu skretao,
govorio kako ga razumijem...
Stari je cvjetao
što je znao
da pivo pijem,
da se opijam veoma redovito!
Stari je uporno objašnjavao, srao,
nije dugo stao, ništa nisam pit'o...

Kad podcrtam i zbrojim rezultat,
stari ipak nije u pravu...
Kako najednom stat', prestati srat'
i znat' izbjeći stihove!
Morao bih sa nekim zamijeniti glavu,
spolne organe,
snove
i mane!

Jedinica i nula su iste - različitima!
Interface ih različito tumači!
Razdvaja po pravilu koje prima
od vlasnika računala!
Život? Nekako ću se snaći
bez da se laktam i gazim...
Ines? Jeste da je malo mala...
Na Ines sa ljubavlju pazim!

Pazim da ju ne povrijedim, i opraštam
sve što ona čini,
i maštam
da se i danas ispričamo,
i uživam u blizini
voljene jedinice,
i želim, želim samo
njeno nasmijano lice...

Ranije sam isto bio mlak,
pristalica sredine,
na riječima jak i lak,
bezopasan!
Čemu da me brine
nagon, novac i snaga...
Kad sunčan je dan,
Ines je vani i strahovito je draga!

Danas sam skupio dosta jedinica,
upio Ines - poput fotoaparata,
ali bez blica
da Ines ne zaslijepim!
Sjedio uz Ines - Dva sata,
nije da se hvalim...
Nije da se hvalim tim...
I sutra sam zauzet, žalim...

Životna filozofija - "Budi zmija
i uspjeti ćeš iako si glupan!"
Životna filozofija - "Ines vija
onaj kome prija da Ines je relikvija,
da Ines je san, Šanin dan, da izađe van
danas u naselje, isijava toplotu
jer i Sunce je Ines i jedinicom sija!"
Životna filozofija - "Ines najvažnija u životu!"

Stari - Biti će ljut ako ove strofe pročita!
Stari - Biti će zabrinut i neće komentirati!
Stari - Poput Tita, se u sebi pita
"Zbog čega ja uopće sam sinove stvarao?"
Stari - On će se nervirati, sekirati i izbirati
jedinice za koje vjeruje da ih može nulama uništiti!
Ines - Naseljem sam tumarao...
Ines - Nisam ni pokušavao kriti...

1111

Jedinica, nula, prijenos signala!
Prijenos važnih podataka!
Nula, nula, nula, komunikacija je stala,
pukla na pola, uništila
i ono malo zraka
koji sam udahnio!
Ines - kod bake se skrila, u retfali bila...
Ja - opet pio!

Kazetu posudio, loše snimljenu,
ali Ineskinu - orginal!
Lovu prosuo kroz pjenu,
ispišao stihove u žuto!
Neka drhtavica, žal
za prošlim vremenima,
osjećah se ljuto,
nervozno i u snima.

Interface iz nula jedinice vadi!
Trudi se i pregrijava!
Nekad - mi mladi
motoristi
o kojima je slava
proširena,
danas - više nismo isti,
danas smo pjena!

U sistem-sali kazetofon
šumi...
Zvonko viče; "Koji slon
sluša ovo urlanje!"
Zvonko strogog glumi
i nije uvjerljiv...
Gitare - žice, tišine sve manje,
odgovaram da nisam kriv!

Da je to Ineskin ukus!
Da ja volim nju i zato bučim!
Da želim stvoriti si plus
upoznavši "G'n'R" hitove!
Ne mogu da se odlučim,
da priđem nulama,
da uđem u snove, to se zove
interface! Ne mogu... Ta tama!

Tama je nula, sunce je jedan!
Mrak.
Dan je vrijedan
ako ti izađeš u naselje!
Osmijeh je znak
koji se ne ući u auto-školi,
osmijeh je znak želje
onoga koji te voli!

Interface je kompliciran, čipovi
prenose podjednako!
Brzina je u lovi;
bitovi i slične stvari!
Trpjeti nule nije lako!
Ovo je jedini interface koji
se nulama kvari,
zbog jedinica postoji!

'Ines' - piše na ovitku
one kazete što buči!
Ines - ratnik što kreće u bitku
želi da mu dodirneš ždrijebe!
Ines - sjedi u kući
i ne vozi se sa mnom na motoru!
Ines - ne može izaći iz sebe,..
Ovi podaci predstavljaju moru!

Sa In; Interface i Ines i Inat!
Nema veze! Riječi...
Ovaj rat
je pun nula,
poneka jedinica spriječi
raspad komunikacije,
poneka jedinica je čula
Ines kako se smije!

Ines, želim ti pričati bajku;
U jednom dalekom naselju,
junak izgubi majku i krene u hajku
protiv vjetrenjača!
Imao je želju da one ga melju
u ćevapčiće i on viče,
laća se mača...
Ines, to je piče; loše priča priče...

Ines, želim ti pričati istinu;
U onom našem naselju,
MaDus želi tvoju blizinu
dok sjediš na klupi!
Pomalo i glumi 'selju'
jer trema brani jednostavnost!
Ponekad i glupost lupi,
teško je prema Šani izgraditi most...

Interface nule pušta, jedinice čekaju!
Doći će i dani opuštenosti i istine!
Sve treme traju
dok ih ne prerastemo!
Sada me svaka riječ brine,
sada što kažem - važem!
Nijemo
lažem!

Interface - istine prenosi u laži.
Interface - od laži čini istine!
Interface - pravi slijed znakova traži,
slijed koji zahtjeva korisnik!
Interface su šine
koje usmjeravaju kompoziciju
vlaka na koji imaju pik
oni koji piju, bez karte se kriju!

Ona kazeta - u kaziću se vrti
dok ne prijeđe iz ruke u ruku,
Inesinu ruku, ili do smrti
glave,
glave kazetofona koja buku
predaje zvučniku!
Kazete se prave da se stave
u kazić kada maštamo o njenom liku!

Lik!
Ines...
Gubitnik
pobjednika?!?
Vika, bijes
zbog
lika
vlastitog... matorog... mog...

INTERFACE

Marx je rekao da je norma osam sati rada,
a ja - da je norma osam kitica
od osam stihova, osam odlazaka do grada
tokom dana, osam piva nakon
osam simpatičnih lica
klinki koje su mi bliske!
Hej! Binarno je ono čemu sam sklon;
jedinice su visoke, nule niske!

Onih osam klinki su nule,
a osam se piše pomoću jedne jedinice!
Gradim li pješčane kule
koje vjetar sravnava?
One klinke su gice,
Ines je jedina jedan!
Ines i danas popodne spava,
i danas sam manje si vrijedan!

Možda mi treba interface da spoji
dvije različite stvari;
klinku koja se boji Što postoji
i starijeg samotnika,
koji ne želi da stari, već kvari
pubertetlije!
Djetinjasta vika i cika
njemu je poznata od prije i on se smije!

U jedinicama smije,
ali smijeh u nule prelazi!
U naselju igra vije,
jer interface je i vremeplov!
Da ga roditelji djece ne vide - pazi
kada kreče
u lov
popodne i predveče!

Interface je izum i komunizma i kapitala,
izum svega što nije moguće!
Interface umjesto sala
na stomaku stvara fiću i motor!
Interface je još juče
učinio da Ines crveni!
Interface je dječji hor
koji se smije Ineski i meni!

Slijedeća upotreba prethodnu briše!
Podaci se prenose.
Slijedeća strofa se piše
da Ines oraspoloži!
U ovoj još stihovi prose
njen izlazak iz stana,
njen izlazak sa osam množi
broj strofa, strana, pa Ines je Šana!

Ines je ljepilo
na koje se lijepe zjenice!
Ines je ime koje je krilo
svu ljepotu Ines! Ove, određene!
Ines je meta u koju hice
ispaljuje samo oko!
Ines je interface koji kad krene
prenosi jedinice, brzo, žestoko!

Interface ne radi bez struje!
Inspiracija ne radi...
Interface 'Ines' je kod bake i ne može da čuje
'RTS' - vapaj
interfacea 'MaDus' čiji jadi
traju dok je bez energije!
Interface 'MaDus' ne želi kraj,
od kraja se u komunikaciji krije!

EPOPEJA "ŠANINI DANI" - 'ŠANINI DANI XXIII' - INTERFACE - KRAJ